

ÎNTREREAZĂRI ȘI CĂUTĂRI

Este știut: patinajul artistic înseamnă, în primul rând, un sport al luptei directe cu... exigențele regulamentului, cu fetele jucate de o mîchie a patinei, de gheață, și nu în mică măsură cu subiectivismul arbitrilor. Cu adversarii, lupta este (doar teoretic însă) îndreptată, pentru că, în fapt, dintotdeauna a existat un „război psihologic”, din care a ieșit învingător cel cu nervii mai tari. Așa s-a întâmplat și săptămîna trecută, la Campionatele Internaționale pentru juniori de la Miercurea Ciuc, care au avut în reprezentantul nostru Zolt Kerekes un învingător merituos.

În primul rând, trebuie să precizăm de la început că întrecerea masculină a avut un apreciazabil nivel tehnic, competitiv pe plan internațional și la nivel de seniori. Grație, bineînțeles, elementelor de mare dificultate cuprinse în programele celor doi patinatori români, Z. Kerekes (cinci „triple”) și Cornel Gheorghe (șase „triple”), remarcate și de exigentul arbitru cehoslovac Erich Skoup, care i-a felicitat pe antrenorii și pe conducătorii delegației noastre. Cel doi au fost de departe „vedetele” lotului reprezentativ, ambii cu cîteva clasări pe podium la diferite concursuri internaționale ale acestei categorii, în premieră pentru patinajul artistic românesc. Numai că, dacă Kerekes a dovedit expresivitate deosebită de gheață, siguranță, stăpînire de sine, luciditate, eleganță și dezinvolură, care au determinat abordarea cu succes a celor cinci triple (șase există în total), nu același lucru îl putem afirma despre C. Gheorghe. Aflat parca în degringoladă de la început, el nu și-a revenit nici în cea de-a doua zi (cînd, teoretic, conturile erau încheiate), ratînd în acest concurs mai mult decît a făcut-o... de cînd patinează. Și poate că zăturările contează mai puțin (acestea nu anulează complet săritura, ci sportivul este doar depunctat). Ceea ce ne-a surprins neplăcut însă a fost ținuta acestui sportiv. Pînă acum dezinvolat în aparițiile sale, C. Gheorghe s-a arătat de această dată neconvins și neconvîngător, fără eleganța care-l caracteriza, fără siguranță. Sigur, glezna nerefăcută complet în urma unei entorse ar putea fi o scuză, dar ne întrebăm, dacă era accidentat, de ce a mai concurat?

În privința celorlalți patinatori români, remarcăm progresele înregistrate de Codruța Moiseanu (locul 2) și Luis Taisas (locul 3). Prima a cîștigat în siguranță la aterizări, în stăpînire de sine, concretizînd (pentru prima dată) în concurs potențialul său de la antrenament. Al doilea — mare salt la capitolul tehnic, dar interpretarea artistică

că lasă încă mult de dorit. Raluca Duda a concurat „în grafic”, deși nu are elemente dintre cele mai dificile în compoziții, ca alte colege, care ratează, în schimb, prea mult. Am ajuns, astfel, la o problemă spinoasă. Pentru că, întrecere de întrecere (și au trecut deja cîteva ani), Beatrice Kurceakovski, Fabiola Vișinolu, Marian Prisecaru ratează și iar ratează, anulîndu-se (anulîndu-le implicit și antrenorilor) munca anterioară. S-ar impune, deci, o pregătire superioară pentru concurs, pe toate planurile.

Îndrăznim să afirmăm că eșecurile repetate ale tinerilor noștri patinatori (afiați încă la vîrsta copilăriei și juniorilor) se datorează și liniilor melodice ale programelor acestora. O muzică greoaie, lentă, care nu-i susține, nu are de fel darul să-l ajute, și nici să-l atenueze imperfecțiunile, ci, dimpotrivă, să le accentueze. Pentru că sportivii noștri nu excelează în interpretare artistică, în expresivitate (din nou apare imperios necesară existența unui coregraf la lot). O muzică vie, chiar dacă nu cu ritm susținut, dar plăcută, va avea darul să influențeze pozitiv evoluțiile „artistice” (cîștigarea în viteză pe gheață, potriviri între execuții și muzică). Așa cum s-a întâmplat la „Internaționalele” în cazul cîștigătoarei concursului feminin, cehoslovaca Lucie Vankova, apoi ale polonezilor Katarzyna Keskrawiec (locul 3) și Robert Grzegczyk (locul 4), toți „balerini” pe gheață, în acorduri muzicale plăcute.

Doina STANESCU

In Cupa „Liliana Ronchetti”

la baschet

VOINȚA BUCUREȘTI ELIMINĂ DE KREMIKOVȘI SOFIA

În meci retur, desfășurat miercuri la Sofia, din cadrul turului I al Cupei „Liliana Ronchetti” la baschet feminin, echipa locală Kremikovși a întrecut formația bucureșteană Voința cu (71-68). Deoarece partida de la București se încheiase la egalitate (58-58), Kremikovși a realizat scorul general de (129-126) și s-a calificat în turul al doilea al competiției respective.

MÜNCHEN, 19 (Agerpres). Selecționata masculină de handbal a U.R.S.S., aflată în turneu în R.F. Germania, a jucat cu echipa TUS Wiesbaden. Handbaliștii sovietici au obținut victoria cu 37-16 (18-7).

LA KARLSRUHE s-a disputat cel de-al doilea meci amical dintre selecționatele masculine ale R.F. Germania și Iugoslaviei. Handbaliștii vest-germani au obținut victoria cu 22-19 (12-10). În primul joc, desfășurat cu o zi în urmă la Frankfurt pe Main, scorul a fost egal: 22-22.

STOCKHOLM, 19 (Agerpres). Turneul masculin de handbal desfășurat la Uddevalla (Suedia) a fost cîștigat de echipa S.C. Magdeburg (R.D. Germania), învingătoare cu 29-18 în finala disputată în compania formației suedeze Drott Halmstadt.

Contrapunct

ÎMPOTRIVA MARATOANELOR — GIGANT

Am mai scris pe această temă, subliniind că educația fizică și sportul constituie factori care, în funcție de anumite criterii, pot modifica benefic (sau, cu rezerva de rigoare, rațional) parametrii pantei de îmbătrînire, „îndulcindu-le” ecourile în plan psihic. Problema e vastă și, de ce să nu recunoaștem?, încă incomplet elucidată (fundamentală, chiar hamletiană, rămîne întrebarea dacă să adăugăm astfel ani vieții sau viață anilor?), de aceea nici nu vom insista, referindu-ne în cele ce urmează la un singur aspect legat de subiect.

Au cîpătat o amploare deosebită, de la o vreme, așa-zisele supermaratoane populare, la startul cărora, contra unei taxe de înscriere, se poate alina orice, campion sau simplu amator de mișcare. S-a ajuns pînă acolo încît, precedate de publicitatea de azi, tot mai zgomotoasă și mai „stimulativă” („un bărbat adevărat, iată una dintre devizele maratonului de la New York, e cel care a parcurs mărșă de dat traseul nostru”), întrecerile de acest gen au cîștigat teren și prozeții, devenind niste „întreprinderi gigantice”, cu mii și mii de participanți, uneori 12.000 (la Boston), altele chiar 20.000 (la Paris). Dintre acestea, doar cîteva, cei cu pricepere și experiență în domeniu, luptă pentru premii, pentru podium. Restul, majoritatea zdrobitoare, aleargă numai de dragul de a alerga (și mai amintiri de un film pe această temă?). multumindu-se să încheie parcursul, spre a-și demonstra, fiecare sleșit, că deține o formă fizică (sau o sănătate) ne-compromisă de ani. Firește că nu e nimic peiorativ în această atitudine, manifestată de necontrazis) la o vîrstă care nu mai e propice performanței. Numai că drama care a însoțit, recent, desfășurarea maratonului de la Oslo a avut darul să pună sub semnul întrebării, în modul cel mai dramatic, rațiunea acestor competiții-mamut: la kilometrul 3 (din cei 50 ai traseului) a murit, de inimă, un alergător de 61 de ani, pentru că, la kilometrul 27, s-a înregistrat în el un infarct (mortal), victima fiind tot un bărbat, de 42 de ani! Cum un al treilea concurent, de data asta o femeie, a fost transportată de urgență la spital (de la kilometrul 30), ba încă într-o stare „fără speranță”, s-au înmulțit vocile care solicită atît limitarea lungimii acestor supermaratoane (tot mai mult o „aventură cu riscuri nebunești”, după expresia unuia ziar) cît și, mai ales, instituirea unui control medical complex pentru toți participanții. Nici una dintre aceste idei nu le surde însă organizatorilor, amenințați de spectrul unor încasări (de pe urma taxelor de înscriere) mai mici. Drept urmare, maratonul de la Stockholm, programat la o săptămîină după cel de la Oslo, n-a mai avut loc, dar discuțiile continuă. Pînă cînd? Pînă unde?

Ovidiu IOANITOIA

BOX. • Mexicanul Juan Jose Estrada și-a păstrat titlul de campion mondial la categoria pană (versiunea WBA), învingîndu-l prin k.o. tehnic, în repriza a 11-a, pe japonezul Tamuya Muguruma. Meciul a avut loc în localitatea niponă Moriguchi.

CICLISM • Cea de-a 63-a ediție a „Criteriului Asilor”, disputată la Montreuil, pe distanța de 100 km, a revenit rutierului belgian Claude Criquielion, urmat de irlandezul Sean Kelly și francezul Pascal Poisson.

POLO. • Orașul iugoslav Split a găzduit întrecerile unui turneu preliminar al „Cupei Cupelor”. Clasele pe primele două locuri, echipa locală Jadran și formația Lokomotiv Sofia s-au calificat pentru sferturile de finală ale competiției. În ultima zi a turneului Jadran — Helsingfors — Helsinki 22-1, Lokomotiv Sofia — Polytechnic Londra 12-5.

TENIS. • În finala turneului de la Tel Aviv, jucătorul american Brad Gilbert l-a întrecut cu

4-6, 7-6, 6-2 pe coechipierul său Aaron Krickstein. • În clasaamentul general al „Marelui Premiu” se menține lider suedezul Mats Wilander, cu 5.876 p. urmat de coechipierul său Stefan Edberg — 4.522 p., americanul Andre Agassi — 4.328 p., cehoslovacul Ivan Lendl — 4.097 p., vest-germanul Boris Becker — 3.716 p. și americanul Jimmy Connors — 2.668 p.

VOLEI. • La Stavanger (Norvegia), în meci pentru turul preliminar al „Cupei federației internaționale” la masculin, echipa finlandeză Kuopio a învins cu 3-0 formația locală Randa-berg.

ELVEȚIA — ROMÂNIA

ÎN „CUPA DAVIS”

EDIȚIA 1989

În ediția 1989 a „Cupei Davis”, reprezentativa de tenis a țării noastre a fost repartizată în Zona Euro-Africană, grupa I. Conform tragerii la sorți — care a avut loc la Paris cu cîteva timp în urmă — echipa României urmează să întâlnească, în deplasare, formația Elveției. Partida este programată în zilele de 5, 6 și 7 mai 1989.

FOTBAL meridiane

Campionate, cupe, știri

ÎN CAMPIONATUL brazilian, echipa F.C. Sao Paulo a învins, în deplasare, cu 2-1, formația Guarani, în timp ce Vasco da Gama a fost ținută în șah (1-1) pe teren propriu de echipa din Bangu. Alte rezultate: Goiás — Botafogo 2-1, Curitiba — Fluminense 0-1, Gremio Porto Alegre — Palmeiras 2-0, Bahia — Atletico Mineiro 2-0.

REPREZENTATIVA Mexicului, care, după cum se știe, este suspendată de la orice întîlnire oficială în următorii doi ani, va susține o serie de meciuri amicale în compania echipelor Chile și Uruguay, precum și un turneu de mai multe jocuri, anul viitor, în Spania.

RECENT s-a desfășurat runda a doua din cadrul „Cupei R. D. Germane”. N-au lipsit surprizele. Numeroase formații din prima ligă au fost eliminate: Lokomotive Leipzig, Hansa Rostock, Zwickau, F.C. Magdeburg etc. F.C. Carl Zeiss Jena s-a calificat doar după prelungiri (2-1 în meciul cu formația din liga secundă Senftenberg). Cîteva rezultate: Weimar — Dynamo Dresda 1-2, Schönebeck — Rostock 1-0, Dynamo Schwerin — F.C. Magdeburg 3-1 (d.p.), Dynamo Furstenwalde — Zwickau 2-0, Greifswald — Stahl Brandenburg 1-2, Stendal — Lokomotive Leipzig 1-0.

INTR-UN meci amical disputat la Charleroi (Belgia), echipa vest-germană F.C. Kaiserslautern a învins cu 3-2 (1-0) formația locală.

ÎN CADRUL campionatului sud-american pentru echipe de juniori II (jucători pînă în 16 ani), ce se desfășoară la Ibarra (Ecuador), selecționata Uruguayului a învins cu 3-0 (1-0) formația Perului.

ÎN MECI amical desfășurat în orașul vest-german Wattenscheid, echipa locală a învins cu scorul de 3-0 (1-0) formația olandeză M.V.V. Maastricht.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Aseară, în preliminariile Campionatului Mondial s-au desfășurat numeroase meciuri.

Grupa I. Sofia: Bulgaria — România 1-3; Atena: Grecia — Danemarca 1-1.

Grupa a 2-a. Chorzow: Polonia — Albania 1-0; Londra: Anglia — Suedia 0-0.

Grupa a 3-a. Kiev: U.R.S.S. — Austria 2-0; Berlin: R. D. Germană — Islanda 2-0.

Grupa a 4-a. Swansea: Tara Galilor — Finlanda 2-2; München: R. F. Germană — Olanda 0-0.

Grupa a 5-a. Glasgow: Scoția — Iugoslavia 1-1.

Grupa a 6-a. Budapesta: Ungaria — Irlanda de Nord 1-0.

Grupa a 7-a. Bruxelles: Belgia — Elveția 1-0.

Amănunte de la meciurile respective, în ziarul de mîine.

• În meci amical, la Pescara, Italia — Norvegia 2-1.

O SINGURĂ „FLOARE” NU ÎNSEAMNĂ O PRIMĂVARĂ AUTENTICĂ

(Urmare din pag. 1)

parcă, la Seul, grație programului, prețioasa medalie de aur dobîndită în chiar primele ore ale competiției olimpice de către Sorin Babil a deschis calea următoarelor succese ale delegației noastre, constituindu-se într-un puternic imbold pentru toți colegii de la celelalte sporturi.

Căror factori se datorează performanța de excepție a trăgătorului de la clubul Steaua? E momentul să subliniem modul exemplar de lucru din antrenament și concurs imprimat acestui trăgător valoros de către primul său antrenor, Gheorghe Csik (a mai lucrat și cu Gheorghe Popovici), de la U. T. Arad, seriozitatea și permanenta dorință de progres și autodepășire demonstrate de Babil încă de la cea dintîi intrare a sa într-o sală de concurs, colaborarea și descoperirea — împreună cu antrenorul de lot, T. Jeglinski — a unei metodologii de pregătire originale, adecvate structurii sale psihice. Și, nu în ultimul rînd, se cuvin evidențiate marile eforturi ale Federației Române de Tir (președinte, prof. Gavrilă Barani, și secretar, Vasile Vintilă), care a știut să asigure un cadru optim progresului constant, metodic, științific realizat de acest trăgător de mare calitate și să reușească în a-i asigura materiale de calitate și o participare adecvată la concursuri puternice, ca modalitate esențială de pregătire. Pe aceste căi, Sorin Babil a ajuns la o maturitate ușor de constatată dacă trecem, bunăoară, în revistă elita trăgătorilor pe care i-a întrecut în concursul olimpic (și nu numai atunci, și nu numai acolo!), între care sovieticii Basinski și Melentiev, înșiși campioni și, respectiv, recordmanul mondial al probei... Prin valoare și ținere, prin seriozitate și motivație, Sorin Babil devine un demn purtător de drapel al tirului românesc, preluînd de la colegul și modelul său mai mare, Corneliu Ion, o ștafetă purtată și pînă acum cu cîntă la cel mai înalt nivel al performanței.

SE MAI PUTEAU OBTINE ȘI ALTE MEDALII?

...Fără îndoială că da! În primul rînd de către Babil, la pistol 10 metri (s-a cla-

sat pe locul 4!), dar o accentuată stare de oboseală, relevată de către antrenorul Virgil Atanasiu, de față, precum și prea scurta pauză de odihnă și încălzire în vederea finalei l-au stopat într-o nouă și meritată, am zice, ascensiune. Dar și de către ceilalți doi colegi ai săi, Corneliu Ion (Steaua) la pistol viteză și Anisoara Matei (Olimpia București) la pistol sport și cu aer comprimat, care aveau, fiecare în parte, suficiente argumente în a reuși. Numai că în cazul ambilor tîntași au funcționat complexe potrivnice de împrejurări, unele subiective, altele obiective, care i-au îndepărtat pe ambii de zona punctajelor de medalii. Trist este faptul că, iată, după mulți ani de succese, proba de pistol viteză iese din acest perimetru, secțiile frunțase și antrenorii noștri nereușind ca, alături de Corneliu Ion, să ridice cel puțin încă un trăgător de același calibru sau măcar... prin apropiere. În cazul specific al lui C. Ion, două ni se par a fi fost impedențele pe care, la Seul, nu le-a putut depăși: 1. atmosfera neclară, tensionată, în care și-a definitivat pregătirea specifică, fără un antrenor stabil și fără a-și putea, în aceste condiții, urmări și realiza (cu tenacitatea-i recunoscută) un plan amănunțit de antrenament, în virtutea căruia să fi atins maximum de formă în momentul concursului olimpic; 2. „imposibilitatea” — în ciuda marilor și numeroaselor eforturi făcute la diferite niveluri — de a beneficia la pregătire și în întrecerea de la Seul de o muniție corespunzătoare din punct de vedere calitativ, fapt care a scos numeroase execuții bune din decar în nouar — cum ne explica antrenorul Virgil Atanasiu, fost campion mondial și reputat specialist al probei. E drept: la cel mai înalt nivel al performanței, unde orice amănunt, cît de mic, poate căpăta proporții deosebite, un grupaj slab al unei serii de cartuse, împurșat pe 3.3 centimetri, de pildă, cînd suprafața (alungită) a decarului are doar o rază între 5 și 7.5 centimetri, oferă infinite posibilități de ratare a decarului!

În ceea ce o privește pe Anisoara Matei, lucrurile căpăta un alt aspect. S-a irosit la Seul a doua posibilitate (după Los Angeles, în 1984) ca și proba de pistol sport să contribuie la onoranta zestre

de medalii olimpice a tirului. De ce? „Întîrind în concurs — ne subliniază același antrenor însoțitor — Anisoara Matei nu-și mai păstrează, din cauza excesivei emotivități, automatismele după care și-a făcut antrenamentele. În consecință, pe poligonul olimpic, timpul pentru reglaj s-a lungit foarte mult și ea a intrat în criză de timp în concursul cu focuri de efect, în proba de pistol de la 10 metri. Lucrurile rămîn valabile și pentru proba de pistol sport, în care tiparul pregătirii a fost, de asemenea, uitat”. Așa sînd lucrurile, mecanismele performanței la care recurge Anisoara Matei și mai cu seamă cauzele lor — emotivitatea sporită, în principal — constituie problema, dificila problemă de rezolvat. Dacă există vreo ieșire, e rîndul specialiștilor din tirul nostru să decidă.

★

Tirul și-a îndeplinit, în ansamblu, obiectivele asumate pentru Jocurile Olimpice '88. Adresind federației de specialitate, specialiștilor, secției de tir a clubului Steaua, tuturor celor care au contribuit, într-o măsură mai mare sau mai mică, la realizarea acestui nou succes de prestigiu al sportului românesc felicitările de rigoare, să nu uităm că orice reușită, oricît de mare ar fi ea, poate fi amplificată, că numărul trăgătorilor de valoare internațională trebuie sporit și acest lucru este posibil numai prin lărgirea bazei de masă a tirului, prin depistarea elementelor talentate și pregătirea lor adecvată, la cel mai înalt nivel științific. Un sprijin prețios îl pot și trebuie să-l dea antrenorii de la cluburi, secțiile și nu în ultimul rînd forurile responsabile de activitatea de performanță de la nivelul județelor. De asemenea mai sînt probe încă nereprezentate corespunzător la nivel internațional, iar rezultatele cifrice din concursuri pot și trebuie să crească. Departele de a fi un moment de încrucișare a brațelor, cîștigarea unice medaliile de aur de către Sorin Babil trebuie să constituie un nou imbold pentru ea, în viitor, cît mai mulți „nouari” ai tirului nostru să se transforme în „decari”. Aceasta, cu atît mai mult cu cît ne aflăm la început de nou ciclu olimpic!